

LA UNIÓN EUROPEA (VI)

Per Guillem Palmer

DEFENSOR DEL POBLE EUROPEU

La institució del Defensor del Poble Europeu (DPE) es va crear en el Tractat de Maastricht. El seu primer president fou el finlandès Jacob Söderman, escollit pel Parlament el 1995. Actualment el càrrec l'ocupa Emily O'Reilly, periodista irlandesa, escollida l'octubre de 2013. Té la seva seu a Estrasburg.

Com queda indicat és el Parlament Europeu l'encarregat de fer el nomenament, el seu càrrec és per cinc anys renovables. En el supòsit que incomplís les condicions exigides per l'exercici de les seves funcions serà el Tribunal de Justícia qui la remourà del

càrrec (art. 228 del Tractat de Funcionament de la UE).

Tot ciutadà de la UE pot recórrer al DPE per investigar a les institucions de la UE en els supòsits de: mala administració, irregularitats administratives, injustícies, abús de poder, manca de resposta, denegació d'informació, etc. No està en les seves atribucions investigar al Tribunal de Justícia Europeu, el Tribunal General, el Tribunal de la Funció Pública, ni les Administracions nacionals o regionals.

El DPE no té poders vinculants per fer complir les seves resolucions, tot i que el nivell d'acompliment es alt, els mitjans més utilitzats són la publicitat i el diàleg.

Tot i l'antiguitat de les estadístiques, any 2011, el DPE va rebre 2510 denúncies, 361 provenien d'Espanya i 308 d'Alemanya. Tot i la seva reputació d'euroescèptica el Regne Unit únicament va

presentar 141 queixes percentatge relativament

baix en relació a la seva població.

SUPERVISOR EUROPEU DE PROTECCIÓ DE DADES (SEPD)

El Supervisor Europeu de Protecció de Dades (SEPD) fou creat

l'any 2002, tot i que no fou fins el 2004 que es procedí al nomenament del seu primer

supervisor, té la seva seu a Brussel·les i el seu responsable és Wojciech Wiewiórowski, el càrrec té una vigència de cinc anys renovables.

El SEPD és l'autoritat independent, per a tota la UE, responsable de garantir que totes les insti-

tacions respectin el dret a la intimitat i la protecció de dades de caràcter personal i, ahora, desenvolupar polítiques que impliquin el tractament de les dades.

Les seves funcions tenen tres àmbits: supervisió; assessorament i cooperació. En el primer el SEPD controla l'acompliment del Reglament per part de les Institucions europees en el tractament de les dades personals dels ciutadans de la UE. En l'assessorament instrueix a les Institucions en temes de protecció de dades, també pren iniciatives i emet dictàmens per actualitzar els marcs jurídics davant les noves realitats que planteja la globalització. En el camp de la cooperació treballa amb altres autoritats competents en matèria de protecció de dades i participa en la Conferència Europea i en la Internacional d'experts en protecció de dades.

Motius de reclamació davant del SEPD poden ser, entre d'altres: aconseguir més dades personals de les necessàries, tractar dades sense legitimació per fer-ho, les nostres dades han estat compartides amb tercers sense la nostra autorització, denegació de l'accés a les nostres dades personals, etc.

COMITÈ EUROPEU DE PROTECCIÓ DE DADES

El Comitè Europeu de Protecció de Dades (CEPD) es va crear l'any 2018, la seva presidenta és Andrea Jelinek, el càrrec és per cinc any i renovable únicament per un altre període de la mateixa durada. La seva seu és a Brussel·les.

Al CEPD hi són representades les autoritats nacionals, membres de la UE, responsables de la protecció de dades i també el Supervisor Europeu de Protecció de Dades (veure apartat anterior).

És un òrgan independent que garanteix l'aplicació correcta i coherent en l'àmbit penal a tots els països de la UE del Reglament General de Protecció de Dades, ahora que promou la cooperació de les autoritats nacionals en el tema de protecció de dades.

Per prendre decisions relacionades amb la protecció de dades,

el Comitè celebra reunions periòdiques a les que hi assisteixen els responsables de les autoritats nacionals que decideixen en base als treballs previs executats per grups d'experts.

El CEPD ofereix orientacions generals, directrius i recomanacions de bones pràctiques. Adopta conclusions amb la finalitat de que les autoritats reguladores nacionals garanteixin que tant els drets com les obligacions jurídiques siguin aplicades de forma única en tots els països. Assessor a la Comissió Europea en temes de protecció de dades i estudia propostes de la UE relacionades amb la protecció de dades personals. També crea espais perquè les autoritats nacionals col·laborin i comparteixin informació i bones pràctiques entre els estats.

Degut a la seva especialització en el tema de protecció de dades és l'assessor principal de la Comissió Europea, garantint que qualsevol nova legislació que s'aprovi en aquest àmbit respecti els drets fonamentals de protecció de dades de caràcter personal.

Bibliografia: Premsa, Quaderns JiP, UAB, Xarxa.

FESTA DE NADAL

El dimecres dia 21 de desembre, a les 10 hores, al Local de l'Agrupació, farem la ja tradicional trobada anual de germanor per celebrar les pròximes Festes Nadalenques.

JUNTA DIRECTIVA**President:**

Josep Pesa

Vicepresident 1er.:

Amadeu Bitriu

Vicepresident 2on.:

Sebastià López

Secretari:

Eduard Alted

Tresorer:

Albert Orriols

Vocals:

Manel Fernández

Carles Rosel

Albert Serrano

Guillem Palmer

Enric Ruiz

Col·laboradors:

Esteve Muntal

Joan Ramon Marbà

Joan Josep Bayot

Josep Ma. Galofré

Francesc Martínez

Joan Puga

Javier Ballester

Alfons Bayer

Nico Cortés

Les fotografies de la revista han estat realitzades i aportades pels col·laboradors habituals o obtingudes a la xarxa.

Edita: JUBICEC, Associació de Jubilats i Antics Empleats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya

Consell editor: La Junta

Coordinació: Albert Serrano

Disseny i maquetació: Amadeu Bitriu i

Sebastià López

Impressió: Toni Ródenas

Correu: jubicec@gmail.com

Dipòsit legal: B-14063-2011.

L'Associació no assumeix les opinions dels articles dels col·laboradors, sent els únics responsables els signants dels mateixos.

Benvolguts amics/gues,

Torno a tenir la oportunitat de dirigir-me a tots vosaltres, en la nova revista (la número 30), que teniu a les mans. Estem a prop de la tardor i tota la Junta ja ens hem posat en marxa per preparar les propostes d'activitats per a aquest 3er quadrimestre. Us desitgem que hagueu passat un molt bon estiu, gaudint amb la família i, com no, fent front a les obligacions australianes (cangurs dels vostres néts).

Us faig una mica de repàs de les activitats del segon trimestre, que com podreu veure en les pàgines que segueixen, han estat un èxit. Vull destacar-vos el viatge a Bordeus i l'Aquitània, que, durant cinc dies, l'han gaudit 32 viatgers. Per la visita al Superordinador Mare Nostrum hem rebut gairebé 60 inscripcions, que hem hagut de desdoblar en dos grups, un d'ells pel proper setembre.

També fer esment que aquest trimestre passat hem fet dues visites en dia no habitual (dijous). Un va ser el dimecres, 20 d'abril, al Museu de la Música de Barcelona, amb 12 assistents i l'altra el dissabte, 14 de maig, a La Llotja de Mar, amb 25 assistents. Us vull deixar constància que es van incorporar algunes persones que venen molt poc; per tant en prenem nota per buscar més activitats en dies variats.

El dia 22 de juny, a les 18:00 h., prèvia convocatòria, vam celebrar una Junta Extraordinària, sota un únic punt de l'ordre del dia: Presentació de candidatures a la Junta Directiva i votació si s'escau.

Vull donar les gràcies als 19 socis que van assistir personalment i els 14 que van delegar el seu vot.

Es va aprovar per unanimitat la renovació de la Junta anterior, per un període de tres anys.

Per aquest motiu, tots els membres de la Junta ens posem a la vostra disposició amb l'ànim de continuar treballant, com sempre, amb la voluntat de que us puguem fer gaudir de les activitats que us oferim.

Al ja tradicional "tríptic groc" que us adjuntem detallem les activitats que hem preparat fins a final d'any, que esperem puguin merèixer el vostre interès. Voldríem que hi participés més gent, ens cal el vostre ajut perquè ho comenteu amb altres companys de Caixa amb els que hi tingueu contacte. Tingueu en compte que ho podeu fer córrer a amics i familiars, que seran molt benvinguts.

Des d'ara ja us dono les gràcies per les vostres inscripcions i que les feu extensives a les vostres parelles, que en definitiva són la meitat dels grups. Reserveu-vos els dies a la vostra agenda i no perdeu de vista el tríptic groc. No oblideu la festa de Nadal.

A les cartes anteriors, sempre començava per la reflexió i referència a la Covid, que tantes complicacions ens ha portat, a part de la pèrdua de diversos companys. Ara, sembla que la intensitat i els efectes es van reduint, i crec que podem anar traient el peu del fre i retornar a la normalitat, amb la necessitat de tornar-nos a veure personalment.

Ara tenim i patim un altre problema, la maleïda guerra a prop nostre, de la que no es veu el final i que sí hem de suportar els seus efectes, en primer lloc per la crisi humanitària i el gran nombre de morts i desplaçats, seguit d'una inflació considerable i una certa manca de materials, que ens va arribant i com us vaig dir el dia de l'Assemblea: "Que la inflació no se'ns mengi la pensió".

Josep Pesa

AGENDA de les ACTIVITATS del 3er QUADRIMESTRE de 2022

Setembre:

- 22 - Visita 2on grup al Superordinador Mare Nostrum
- 28 - Excursió al Call Jueu de Girona

Octubre:

- 04 - Taller de memòria
- 06 - Xerrada Max Aguilera: El Chi Kung
- 11 - Taller de memòria
- 18 - Taller de memòria
- 20 - Itinerari: Canet de Mar, visita museu Domènech i Muntaner
- 25 - Taller de memòria

Novembre:

- 03 - Itinerari: Museu de Carrosses Fúnebres i Biblioteca del Cementiri de Montjuïc
- 08 - Taller de memòria
- 09 - Els Esmorzars de Jubicec, al Tres Encinas
- 15 - Taller de memòria
- 22 - Taller de memòria
- 23 - Excursió a Peralada
- 29 - Taller de memòria

Desembre

- 01 - Itinerari: Basílica de la Mare de Deu de la Mercè
- 21 - Festa de Nadal

***NOTA:** Les activitats programades en aquesta agenda poden ser modificades i fins i tot anul·lades tenint en compte els possibles efectes negatius de la Covid-19.*

DITES CATALANES

Octubre

Quan l'octubre trona, neu dóna
Sant Simó i Sant Judes, hivern a la vista
Si a l'octubre fa bon fred, mor el cuquet.

Novembre

Pel novembre es cull el nap que pel juliol s'ha sembrat
Pel novembre festes grans: Sant Martí i Tots Sants
El novembre està entre l'estiu i l'hivern.

Desembre

Per la Mare de Déu d'Advent, naps i cols, tot ben calent
Ésser més curt que el dia de Sant Tomàs
Ni en desembre assolellat no et treguis la capa del costat

XERRADES

El Chi Kung

Max Aguilera

Aquesta xerrada ha estat programada i anul·lada per causa de la Covid els mesos de juny i novembre de 2019.

A veure, si en aquesta ocasió, el pròxim mes d'octubre podem tirar endavant aquesta proposta; un petit endinsament en la **medicina tradicional xinesa (MTC)**.

Al segle XVII, sacerdots jesuïtes tornaven de missions a la Xina. Després de moltes tribulacions en la seva tasca d'evangelització, ens varen dur molts coneixements sobre la MTC, com l'acupuntura.

Tant aquesta disciplina com altres sobre salut i malalties han estat incorporades pels occidentals al que coneixem com teràpies complementàries.

Una d'elles, el Chi Kung, és la que explicaré tant en la seva part teòrica com pràctica.

Repassem la seva història, la relació amb la MTC i amb algunes arts marcial com el Tai Chi Chuan.

L'espiritualitat ancestral xinesa, basada en el Tao i els llegats de LaoTse, està lligada al coneixement dels canvis continus i cíclics experimentats a la Naturalesa, i d'aquí neixen les teories del ying yang i la dels cinc elements.

Us proposaré al final uns senzills exercicis com a mostra.

Fins aleshores, una abraçada.

NOU

Taller de Memòria

En el tríptic trobareu que us proposem, amb la confiança de que sigui de interès, un **Taller per activar la Memòria** per millorar les nostres capacitats, entrenant les diferents funcions del nostre cervell, mitjançant exercicis molt dinàmics en un ambient respectuós, cordial i de seguretat, amb l'objectiu de facilitar el dia a dia de les persones.

LOTERIA DE NADAL DE 2022

Els socis de JUBICEC, com en anys anteriors, juguem la quantitat de TRES EUROS (3 €), en el número 09145 de la Loteria Nacional, que es reproduïx, obsequi de l'Associació, sempre que s'estigui al corrent de pagament de la quota d'associat a la data del sorteig.

En el cas de ser afavorits amb el reintegrament, el premi no es distribuirà i restarà com a fons de l'Associació.

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DEL 2on TRIMESTRE DE 2022

ITINERARIS CULTURALS

Museu de la Música de Barcelona

Un dels fenòmens característic i comú a totes les cultures i èpoques de la Humanitat és sens dubte la música i la dansa, i, aparellats a aquestes, els instruments musicals que les realitzen i acompanyen.

El dimecres 20 d'abril de 2022 a les 12:30 hores ens vam trobar un grup d'onze persones per assistir a una visita guiada del **Museu de la Música de Barcelona**, que actualment es troba en la segona planta de **L'Auditori** de la ciutat. Ens va rebre l'Eulàlia Vilardell Cirera, Responsable d'Activitats Educatives d'aquesta institució.

El museu té els seus orígens en els primers anys del segle XX. Concretament el juny de 1921, un grup de persones de Barcelona, amants de la música, es van oferir a la Comissió Municipal de Cultura per engegar un *Museu del Teatre, la Música i la Dansa*. El 1931 la major part dels fons es van destinar a l'**Institut del Teatre**. El 1932 *Orsina Baget i Tarrés*, esposa de Joaquim Folch i Torres, va fer donació d'una important col·lecció d'instruments musicals a la Junta de Museus. El 1935 aquesta institució els va traslladar a l'actual **Palauet Albéniz**, a la Muntanya de Montjuïc, amb la intenció de fer-ne un museu, però la Guerra Civil va aturar aquest projecte. El 1946 es va inaugurar, en una ala del segon pis del **Conservatori Superior de Música**, en el carrer Bruc de Barcelona, el nou emplaçament del museu. El 1980 s'ubicà en el **Palau del Baró de Quadras**, edifici modernista construït el 1909 per l'arquitecte **Puig i Cadafalch**. El 2001 el museu es traslladà a **L'Auditori de Barcelona**, edifici dissenyat per **Rafael Moneo**, fet que s'aprofità per fer un replantejament museològic i museogràfic. S'inaugurà definitivament el **març del 2007**. En el mateix edifici tenen també la seva seu l'*Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya* (OBC), la *Banda Municipal de Barcelona* i l'*Escola Superior de Música de Catalunya* (ESMuC).

L'Auditori és un consorci de l'Ajuntament de Barcelona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i actua com a far musical en una de les zones més

actives de la ciutat de Barcelona, com és la Plaça de les Glòries, amb els nous Encants, el Museu del Disseny, el T.N.C., la Torre Agbar o la Fundació Vila Casas.

El museu compta amb un fons d'uns 3.500 instruments i documents musicals, dels quals uns 500 estan exposats permanentment a les seves sales.

La visita comença en el *bosc sonor* (que ens recorda les columnes del Park Güell), on els instruments expliquen els elements comuns a totes les músiques del planeta: la **melo-****dia**, el **ritme** i el **timbre**. Després, amb l'acompanyament d'audiovisuals, es fa un recorregut per les músiques de l'E-dat Mitjana i el Renaixement fins al Barroc. A continuació, el Classicisme, el Romanticisme, la indústria del so del segle XIX i els nous estils del segle XX, ens faran arribar a l'exposi-

ció d'instruments d'altres cultures i geographies.

La decoració de les sales és exquisida, combinant una acurada il·luminació, així com la presència de fusta i moqueta vellutada, que ens recorden els estoigs per protegir i transportar dels instruments musicals.

Són de remarcar la col·lecció de guitarres històriques, així com la Sala dels Teclats, on es poden contemplar tres joies úniques del barroc que han estat restaurades per tornar a sonar: el **clavicèmbal Zell** (1737), el **claviorgue Hauslaib** (c. 1600) i l'**orgue Pérez Molero** (1719).

Les explicacions de l'Eulàlia Vilardell al llarg del recorregut per l'espai on estan exposats els instruments musicals han estat d'allò més didàctiques i il·lustratives. Els presents li han anat fent preguntes i tots han quedat meravellats del que anaven contemplant i escoltant. Ens ha dedicat molt generosament el seu temps, a qui des d'aquestes ratlles volem donar-li de nou les gràcies. **Jordi-Xavier Romero**

La Llotja de Mar

Encetem aquest cop, una visita una mica peculiar. Peculiar pel que fa al dia de la setmana: dissabte. Normalment les visites les solem fer en dijous, o algun altre dia de la setmana, en funció de les disponibilitats.

Això fa que la visita d'avui sigui, si més no, una mica diferent de les habituals. Quedem a la porta de la Llotja en un assolellat matí de primavera, 25 companys.

Fem un resum brevíssim de la seva història:

La Llotja de Mar es un edifici de més de 700 anys d'història. Un lloc on han tingut lloc esdeveniments cabdals tant en els aspectes econòmics com culturals. La Llotja ha estat testimoni de moments claus del país, de la ciutat, d'Europa i del món sencer. És espectacular saber per exemple que en aquest edifici es va crear la primera taula de canvi de la història, precursora dels actuals Bancs. Com també entre aquestes parets es va representar la primera òpera a la península Ibèrica, i de com es va encendre el primer fanal de gas de la ciutat a l'any 1828.

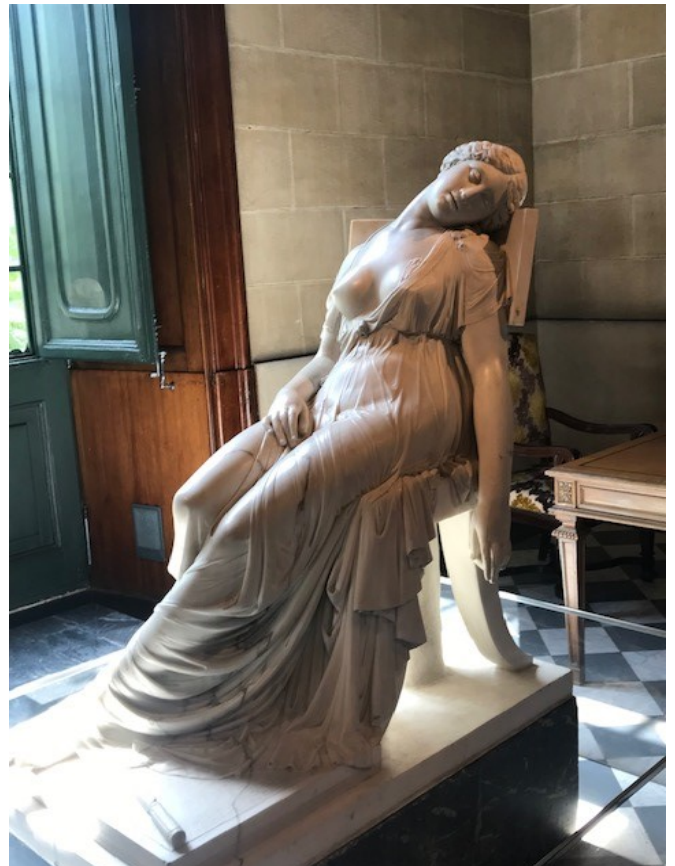
Durant l'època medieval i moderna, la Llotja va ser la seu del Consolat de Mar. En la segona meitat del segle XVIII i primera del XIX va albergar la Reial Junta Particular de Comerç de Barcelona, i des del 1886 acull la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. Al llarg de més de sis segles, l'establiment ha estat testimoni privilegiat del desenvolupament del comerç, l'art i l'arquitectura catalanes.

La seva arquitectura, passa del gòtic al neoclàssic,

com un reflex del pas del temps, i dels usos que se li han donat al llarg de la història.

La Llotja també ha estat protagonista d'alguns esdeveniments de l'agitada vida política catalana i espanyola del segle XIX. Des de la terrassa de l'edifici es van proclamar la Constitució liberal de 1820, l'Estatut Reial de l'any 1834 i la Constitució de 1836. Durant la revolució de 1868, la Llotja va ser ocupada pel poble revoltat, que va ocasionar nombroses destrosses. I el 1885, personalitats capdavanteres del país hi van discutir i aprovar la "Memòria en defensa de los intereses morales y materiales de Cataluña", més coneguda com a Memorial de greuges.

La visita s'inicia sota el porxo neoclàssic amb una explicació de la guia sobre els termes històrics generals de l'edifici. Seguidament entrem al Saló de Contractacions. Si no l'heu vist mai anteriorment, l'efecte es impressionant. És un espai diàfan amb un sostre altíssim. Quan et diuen que en un racó net d'aquest espai s'hi va fer la primera taula de canvi de la història (d'aquí ve la paraula "bancarrot", si s'hi feien trampes, es trencava la taula), realment tens aquella sensació tan poc habitual d'estar respirant història en estat pur. Pensar que estàs en el lloc en el qual els teus avantpassats construïen l'economia del país en el qual tu

vius ara, no és poca cosa...Aquesta sala estava esplèndidament decorada amb tapissos, marbre, objectes decoratius de gran valor.. els comerciants estrangers que hi acudien quedaven impressionats del poder i la riquesa de la ciutat i dels Comtes de Barcelona i Reis d'Aragó, que d'aquesta manera feien ostentació del seu poder i riquesa..... tan sols dir que Felip V quan va ocupar Barcelona el 1714, va convertir la Llotja, i molt especialment la sala de Contractació, en un estable per a mules i cavalls de l'exercit ocupant... d'aquesta manera humiliava encara més Barcelona i els Catalans...

Continuem la visita al pati dels tarongers on es feien les principals celebracions del Consolat de Mar de Barcelona i del Consell de Cent. En aquest espai hi ha l'escala neoclàssica flanquejada per les estàtues representatives del Comerç i de la Indústria, que ens porta als pisos superiors. A les cantonades del pati unes estàtues que ens representen els quatre continents com a senyal distintiva del comerç mundial, ja en aquella època.

Al pis superior veiem el Saló Daurat, on es va casar el rei Ferran VII, la Sala Lucrècia on hi ha l'estàtua del seu nom en honor a una llegenda romana que la guia ens explica, i que té lligams amb els esdeveniments revolucionaris de la ciutat. L'esplèndid Saló del Consolat on s'hi fan avui en dia les

reunions de "mediació" entre empreses, i on hi ha el quadre d'Antoni de Campmany un dels pares de la constitució del 1812 (La Pepa),

El Saló de Plens, on es fan els plens de la Cambra de Comerç (els que surten per TV), i on hi ha vesti-

gis de l'antiga capella de la Llotja, el Saló dels Cònsols a la planta superior on hi havia les escoles de la Junta de Comerç que es van crear arran de la supressió de les Universitats Catalanes com a conseqüència de la guerra de Successió. (allí es van formar Gaudí i Picasso), avui és on es negocia el preu del blat i de la carn de porc per a tot l'Estat.

Acabem la visita, doncs, impressionats i contents i si em permeteu, al menys jo, una mica empipat.. com és possible viure a Barcelona passar per aquest indret tants i tants cops, i no conèixer la bellesa i la història que ens amaguen aquests murs... Això em fa reflexionar ¿quants secrets amaguen encara els edificis i els llocs històrics de la nostra ciutat que passant-hi per davant mil cops no coneixem ?. Reflexionem-hi i aprofitem les oportunitats que ara tenim, amb la nostra Associació.

Albert Oriols

Supercomputador MareNostrum

Una vegada més ha quedat palès l'encert de la Junta a l'hora d'escollir i proposar visites d'interès per a molts de nosaltres.

Com ja és habitual, el nombre d'inscrits va superar l'aforament màxim fixat pel Barcelona Supercomputing Center, Centre Nacional de Supercomputació (BSC), que en aquesta visita, del dia 9 de juny, vam ser 28 persones i, per això, és previst que un altre grup de companys faci la visita el pròxim 22 de setembre.

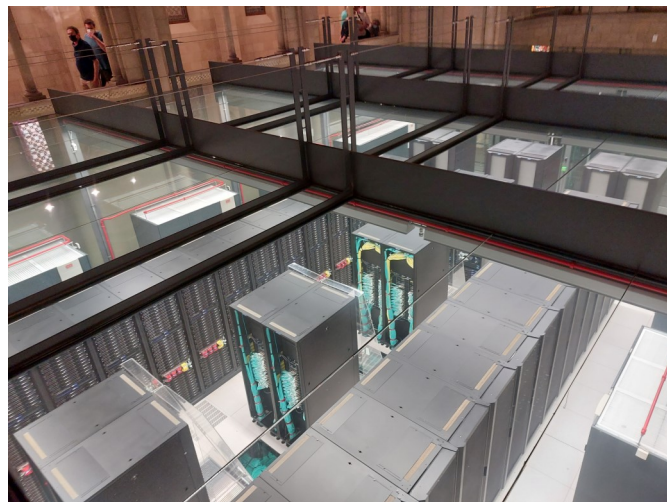
Un detall que crida l'atenció, és que el BSC no es qualifiqués d'estatal, sinó com a centre nacional, prova evident que les paraules no tenen el mateix significat en tots els idiomes o de què el 2005 les sensibilitats polítiques eren unes altres.

Tot i ser una iniciativa del govern espanyol i tractar-se d'un projecte líder en aquest camp a Espanya i de referència internacional, sorprèn –quan evidentment no hauria de ser així– que es decidís instal·lar-lo a Barcelona i no a un altre lloc del reialme; segurament devien pensar que es tractava d'un assumpte força abstrús i, si els catalans de les pedres en fan en pans, doncs: “*Ya se lo harán*”, i potser amb aquestes andròmines electròniques, en facin alguna cosa de profit.

El BSC s'ubica a una finca que la mare del banquer Manuel Girona i Agrafel va comprar el 1823. Entre 1857 i 1863, es construí una residència d'estiu d'estil neoclàssic per a la família, “Torre Girona”, envoltada de jardins romàntics. Els anys quaranta del segle XX, s'hi edificà una església. A partir dels anys seixanta, la finca va anar canviant d'usos: fou ocupada pel Col·legi de monges de l'Asunción, i després per l'Escola d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de la Universitat Politècnica de Catalunya.

El decret de dessacralització fou un dels últims reals ordres que firmà el dictador Francisco Franco abans de morir, el 1975. Així, la capella es va poder convertir en la seu de l'aula magna de la UPC i, ara, en la del supercomputador MareNostrum.

L'objectiu de la visita era conèixer i veure de prop un supercomputador, i això que és? La resposta és fàcil: un conjunt de molts mòduls, molt i molt gran, amb molts cables i llumetes, rebesnet d'una nissaga —la dels MareNostrum—, de la qual aquest n'és la quarta generació.

Però tot aquest entramat de plaques de control, xips, microprocessadors racks i quilòmetres de fibra òptica, té dos punts especialment febles: la dependència energètica i la seva sensibilitat als canvis, ja que suporta molt malament els d'humitat i temperatura, per la qual cosa l'habitable de la criatura és força curiós: una gran incubadora de vidre situada al centre de la nau de l'esmentada església dessacralitzada. Aquesta combinació produeix una estranya escenificació, entre la mística i el futurisme tecnològic.

El MareNostrum 4 s'ha anat renovant i ampliant diverses vegades. La versió actual té una potència màxima de 13,9 petaflops, o sigui 13.900 bilions d'operacions per segon (així queda més clar, no?), té capacitat per emmagatzemar 14 petabytes en disc i moltes més coses que es mesuren per milions i que jo soc incapaç de valorar ni comprendre, però, per ajudar, sapiguem que el prefix peta del Sistema Internacional indica un factor de 10^{15} (mil bilions). Tot i ser un dels equips destacats a Europa, en l'àmbit mundial està lluny d'assolir els 415.530 TFlops/s del Fugaku de Fujitsu, instal·lat a Kobe.

A hores d'ara ja s'està gestant el successor, la cinquena versió del supercomputador, el MareNostrum 5,

La visita es va completar amb la projecció d'un documental en el qual es descriuen investigacions desenvolupades pels científics del Centre utilitzant la capacitat de càlcul del supercomputador, totes elles incomprensibles per a mi, relacionades, per exemple, amb el genoma humà, l'estructura de les proteïnes o el disseny de nous medicaments.

Anant cap a la sortida, tot passant, vàrem veure una sèrie d'equips d'aquells d'abans, contemporanis dels ordinadors IBM que teníem al soterrani de la Central d'Antoni Maura i que permeteren allò del teleprocés. Resulta impactant adonar-se que les seves característiques avui resulten ridícules, són de joguina, qualsevol equip dels que tenim a casa és centenars de vegades més potent que aquells ordinadors, informats amb targetes perforades i resultats emmagatzemats en cintes magnètiques obertes o discs de gran volum però no gaire capacitat.

Com nosaltres, aquest equipament no s'atura, adoptant-se als nous avenços, per la qual cosa en una futura visita podrem constatar “*que el mundo avanza que es una barbaridad*”. **Josep M. Fargas** - Deixeble del mestre Puga, rei de la Barceloneta.

EXCURSIONS CULTURALS

La Xatonada

El passat 4 de Maig, per fi, vam poder fer l'excursió de Xatonada. Per motius de la pandèmia, va ser la primera activitat que es va haver d'ajornar. Haviem pagat la visita, i la guia ens ha esperat més de dos anys, l'espera s'ho ha valgut.

Hi vam ser 28 assistents. La sortida de Barcelona, es va fer una hora més tard del que és habitual, per el poc temps des viatge fins a Vilafranca. Però ja vam experimentar la novetat, que segons la Guàrdia Urbana de Barcelona, ara ja no es poden atansar els autocars al punt de trobada habitual: Plaça Catalunya. Ara han de baixar per Balmes i girar cap a la Rda. Universitat, així que el nou punt de trobada ja l'establirem, mentre l'alcalde ens deixi, a la Rda. Universitat 5, a la parada de bus que hi ha davant el conegut i antic restaurant Alt Heidelberg.

El viatge fins a Vilafranca, no va portar cap incidència i a les 09:45 ja vam arribar al Restaurant Cal Joanet, on teníem preparat un esmorzar frugal: Torrades amb embotits variats, el seu vi del Penedès com tocava, i acabant amb els cafès i algun xupito.

Es va presentar la guia, amb qui tant temps ens havíem esperat. Vam començar un passeig cap al centre de Vilafranca, passant per tota una zona d'obres, per cobrir les vies de Renfe i l'estació. I, ara direu que l'estat i Adif, no inverteixen a Catalunya, som uns queixosos sense motiu, oi

que sí?

Ens va explicar la història de la ciutat, que va ser molt rica en el seu moment, pel tràfic de vi i alcohol, no en va el Penedès, es el bressol de grans marques centenàries com

Torres i Mascaró, Codorniu, Freixenet etc. famílies que hi van arrelar, que junt amb els emigrants que van marxar i retornar després de fer les Amèriques, es van acumular tot una sèrie de construccions del període modernista, que encara es poden veure, si bé, crec els hi manca una mica de manteniment, i poques son visitables. En un llibre de l'escriptora Vilafrantina M^a. Rosa Ferre, s'identifiquen una cinquantena de cases i edificis singulars, representatius de l'època modernista, finals del XIX i principis del XX, amb tot un grup d'arquitectes, que entre ells en destaca Güell Grau i Eugeni Campplonch que van ser les autors d'uns 25 edificis.

A tall d'exemple veiu una relació de les cases: Casa Solé, Asil Inglada, Casa Martorell, Cal Freixas, Casa Nogués, Casa Just, Centre Agrícola, Casa Mascaró, Magatzem Magí Figueras, Casa Mercè Torras, Casa Claramunt, Casa Guasch Estalella, Casa Serdà, Casa Maria Raurell, Magatzem Mory, Casa Torres, Casa Miró, i així fins més de 50. No cal dir, que es tracta d'un gran patrimoni, demostratiu del que va ser Vilafranca. En el passeig, vam passar per davant del gran edifici que fou la central de la nostra gran competidora a la zona: Caixa del Penedès.

El centre de Vilafranca té un caràcter tranquil i de carrers de vianants, i amb un comerç local lliure de les grans marques. Hi ha encara una confiteria, que es deia casa Catany, i és l'obrador d'on van sortir les famoses catànies, oi que n'heu menjat?.

La Plaça de la Vila, amb el rètol que és la "plaça més castellera", té un gran atractiu, i l'edifici de l'ajuntament de diferents estils, reformat el 1905, té la seva llegenda de com es va finançar en el seu moment, i sembla que alguns pecadors i pecadores anaven escales amunt i avall.

Al costat hi ha una pastisseria de molt bona presència, on un bon nombre dels companys/nyes, van aprofitar per comprar una bona reserva de gormanderies, per menjar i

regalar, oh, quina dolçor de gent.

Tot seguit ens vam encaminar fins la basílica de Santa Maria, on a la cripta hi ha un gran conjunt escultòric de marbre de Carrara, obra de l'artista Josep Llimona. Com que no hi vam poder entrar, si que vam aprofitar l'escalinata, per fer la foto de grup de tots els participants.

I ara, és clar, érem al Penedès, i que millor que anar a fer la visita al MUSEU DEL VI. Un edifici antic, però molt renovat, on es pot veure l'evolució de la producció per excel·lència de la zona, amb els estris històrics que s'utilitzaven. Hi ha una sales de projecció, on s'explica amb detall, i és un lloc aconsellable de visitar. I com no, a la terrassa del primer pis, ens van servir una copa de vi, per donar fe de la bona producció. A la planta baixa hi havia la possibilitat de poder comprar ampelles de vi per escollir, d'una gran varietat de vins i caves de la zona.

Tot seguit i com que el rellotge i la gana començaven a fer de les seves, vam anar desfent el camí, i, cames ajudeu-me, tornada cap al mateix Restaurant Joanet on ens esperava el dinar de Xatonada. El xató és un plat de la comarca, i que diferents poblacions se n'atribueixen l'origen: Sitges, Vilafranca, Vilanova, El Vendrell, i amb tot entre ells es van organitzant les rutes del xató, perquè tothom tasti les diferents composicions: Escarola tendra, bacallà esqueixat, olives, filets d'anxova, algun fruit sec, i com no, l'autèntica salsa de romesco, de la que cadascú té la seva recepta. Com a segon plat, carn i llonganissa a la brasa, amb el seu all-i-oli, i patata al caliu. I de postres crema cremada, cafès de tota mena, i la segona ronda de xupitos, inexcusable per als jubilats.

En acabar, i apropant-se l'hora de la migdiada, cap a l'auto-car, de retorn als llocs d'origen, havent gaudit d'una excursió més de Jubicec, amb bona assistència i bon rotllo de grup.

Les intoleràncies

El 12 de Maig passat, vam gaudir una vegada més de la xerrada del nostre bon amic Max Aguilera. Ens vam apuntar 12 persones, interessades en millorar els nostres escassos coneixements sobre el tema del dia:

LES INTOLERÀNCIES ALIMENTÀRIES

Ja fa un temps ens va fer una sessió sobre les al·lèrgies i ens va fer evident les diferències entre aquestes i les intoleràncies.

Podem definir les intoleràncies alimentàries com reaccions adverses als aliments, que es produeixen a causa d'algun tipus d'alteració que impedeix digerir correctament un aliment a algun dels seus components. Poden tenir una simptomatologia similar a la d'algunes al·lèrgies, com ara diarrea o dolor abdominal, però en aquest cas no hi ha una intervenció del sistema immunitari. Afecta el metabolisme i el sistema enzimàtic.

Els aliments que estadísticament han comportat més intoleràncies són: lactosa, fructosa, sorbitol, gluten i tota una varietat depenent de la persona afectada.

Hi ha tres grans grups:

Intolerància alimentària transitòria: Deguda a una intolerància puntual, que la persona, per alguna circumstància, com, per exemple, l'administració d'antibiòtics forts, que danyen la flora intestinal, es torna intolerant a algun aliment que anteriorment

no ho era. Quan la flora torni al seu estat normal, la persona podrà tornar a ingerir aquest aliment.

Intolerància alimentària crònica: Es deu a que l'organisme ha deixat de sintetitzar definitivament certs enzims digestius que s'encarreguen de digerir determinats aliments. Com a conseqüència, la persona afectada no podrà tornar a ingerir l'ali-

ment al qual és intolerant. No obstant, en molts casos aquest fet pot ser reversible.

Intolerància alimentària crònica congènita: Es té des del naixement, encara que existeixen pocs casos.

Per tal de poder-les identificar, podem optar per analítiques però, fins ara, des de un punt de vista científic no són prou determinants.

Per minorar els efectes, es poden afegir a l'alimentació components que ajudin a millorar l'intestí i la microbiota: L-Glutamina, probiòtics, complements vitamínics, així com fer un ús acurat dels fàrmacs.

Una manera de tractar les intoleràncies, una vegada més, és fer una dieta adequada i limitar la ingesta dels aliments que ens comporten els símptomes. Amb tot, hem de ser prudents amb la eliminació de certes ingestes, ja que si ho fem durant molt de temps, el propi sistema enzimàtic se n'oblidarà i quan ho vulguem recuperar parcialment, ens portarà dificultats. *Josep Pesa*

ELS ESMORZARS DE JUBICEC

El passat 18 de Maig, tal com estava programat, vam fer la trobada de celebració del 13è esmorzar JUBICEC. Aquesta vegada al nostre restaurant de capçalera, Tres Encinas.

Els companys de Jubicec, son sempre molt puntuals, i aquesta vegada, a les 9:30 érem tots a la taula. Ens vam trobar 18 companys, i alguns d'ells feia temps que no ens havien pogut acompanyar, així que un motiu d'alegria per la seva presència.

Hi havia gana, sense pressa, i sense parar, vam fer una bona ingesta del ventall d'entrepans compartits, amb bon sortit de begudes: vi, cervesa, coles, etc., a dojo.

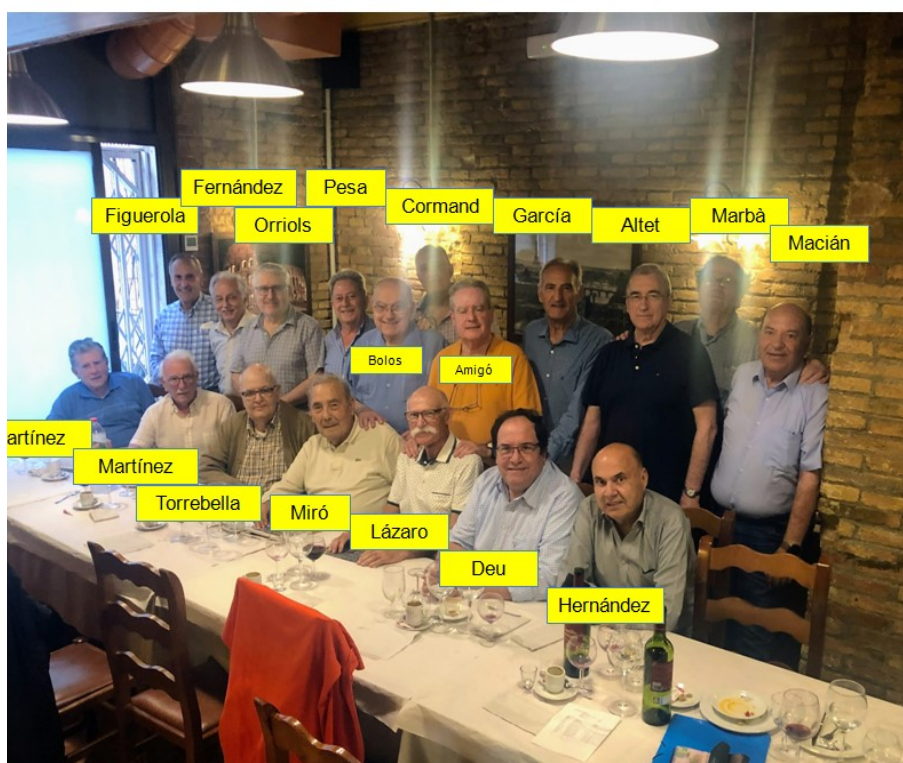
Ben alimentats, va començar la petició de més tipus de cafè que persones, això no te remei. Sort que els cambrers ja ens coneixen, i hi posen prou ganes, per servir-los a gust de cadascú. L'esmorzar de jubilats, no s'entén sense els "xupitos" i una vegada més es va il·luminar la taula amb tota mena

d'ampolles, que van arrodonir l'àpat. A molts crec que ja no ens va fer falta dinar.

Les trobades d'esmorzar son una oportunitat de poder fer una bona xerrada entre els assistents, i, que sempre son motiu de fer repàs dels records, i com no una passada pels temes d'actualitat, que per bé i per mal, no en manquen.

L'amic Joan R. Marbà, en va deixar constància fotogràfica.

En aquesta mateixa revista es convoca l'esmorzar 14è, al que uns convidem a assistir. No hi falteu.

CAMINADES CULTURALS

Caminades 2on Trimestre de 2022

Participants

05 - 04 - Cabrera	16
26 - 04 - Martorell	10
03 - 05 - Sitges	06
10 - 05 - Estany d'Ivars	06
10 a 17 - 05 Camí de l'Ebre	09

17 - 05 - Vidrà	04
31 - 05 - Volta al Pedraforca	09
07 - 06 - Centelles	09
14 - 06 - Bagà Via del Nicolau	08
21 - 06 - Moianés	05
28 - 06 - Cantera del Mèdol	04

Nota - Entre els companys que habitualment participen en les CAMINADES, s'ha creat un grup de WhatsApp en el que setmanalment s'anuncia la pròxima caminada. Per aquells que estigueu interessats en formar-hi part cal que ho indiqueu a qualsevol dels contactes

PITCH & PUTT

Els partits que els nostres companys aficionats a aquest esport han jugat, des del quinze de març fins a finals de juny, han estat els següents::

P&P XI Campionat JUBICEC (Pentagonal)

15-03 a Franciac	14	jugadors
29-03 a Mas Gurumbau	14	"
05-04 a Portal del Roc	13	"
26-04 a Sant Cebrià.	15	"
10-05 a Montseny	14	"
24-05 a Vallromanes	14	"
07-06 a Teià.	13	"
14-06 a Sant Cebrià.	11	"
30-06 a Montseny	28	"

Cal destacar que en, aquest XI Campionat JUBICEC, s'han jugat 20 partits amb la participació de 289 jugadors.

CAMPEONAT MATCH PLAY, 3ª

Divisió, lliga regular

19-06 a Vallromanes.

CAMPEONAT SEMAR CLASIC, 4 Divisió

01-06 a El Montseny.

Els equips estan formats per 8 jugadors.

Aquests partits són els primers de la nova temporada 2022/23.

PLACA COMMEMORATIVA DELS 25 ANYS DEL LOCAL DE L'AGRUPACIÓ SANTJORDI

Els que amb freqüència anem als locals de l'Agrupació, ja sigui per activitats o bé reunions de Jubicec, com passem de forma rutinària, hem perdut el costum de valorar una placa que hi ha penjada a la paret de la dreta, i aquesta placa, no n'és una altra, que la que reproduïm i que ens recorda com corre el temps.

Ja ha fet 25 anys que es van inaugurar els locals que ocupa l'Agrupació Sant Jordi, i que també és l'aixopluc de Jubicec. L'equip del Director General de llavors, Sr. Costabella, va prendre l'acord de cedir l'ús dels locals a l'Agrupació, i encara hi som.

Crec que tots hem de fer una conjura, per tal que l'equip del BBVA, no sigui exigent i ens deixi romandre als locals, reconeixent allò que en diuen drets adquirits.

CRONICA DEL CAMI DEL EBRE 2022

Per Josep M. Agustí

El mes de les flors ja ha arribat. El cuquet de tornar a l'aventura lentament es desperta.

Fa dies, d'ençà el mes de febrer, que els companys venen treballant en els preparatius. Tots col·laborem a la nostra millor manera.

Dilluns 9 de maig, 9:00 AM. La llista dels apuntats rep un sotrac. En Miquel Angel ens assabenta que ha arreplegat el COVID.

11:33 AM. En Toni cau de la llista, positiu per COVID.

Dimars 10 de maig, 9:17. La CX centra la primera fotografia del grup. Toquem fusta, la llista a 9 queda assegurada. "Viajeros al tren", Burgos ens espera. Comença l'aventura. Casa Rural Caléndula, Calle Mayor, 4 09572-Arreba. Cristina, l'amfitriona catalana, sí, catalana de Barcelona, ens rep amb elegància i bona disposició. Hi passarem dues nits.

Les parelles es posicionen per compartir habitació. Algunes compartiran llit. Tots ho entenem, som parelles ocasionals.

La tarda ens permet visitar "Las Palancas", bonic indret amb rierol i estret congost de pedra. Un tast per les nostres cames, 5 km.

Dimecres 11 de maig, 8:17 AM, ens retrobem amb el punt d'acabada de l'any anterior. Els veterans Guillem i Esteve obren camí. No els podem defraudar.

Per ser el primer dia afegirem 5 km més al recorregut i així fer més lleugera l'etapa de demà.

Tocar l'aigua desperta el nen que portem dins.

El recorregut a sigut Manzanedo – Puente Arenas- Valdivielso, 23 Km.

Dijous 12 de maig, segon dia, bons ànims. Valdivielso - Trespaderne, 24 Km.

Ens sorprenen les pinedes que ens recorden el paisatge i el clima mediterrani.

Uns nens de la colla s'ho passen d'allò més bé tot gronxant-se, l'espai de lleure convida.

La "Fuente de las calenturas" ens interpel·la a mig camí. Hostal José Luis", l'amabilitat de la cambrera Susana ens fa sentir com a casa.

Divendres 13 de maig, Trespaderne – Quintana Martín Galindez, 25 km. Etapa reina pel contingut cultural.

Entrats a la vall de Tobalina, el recorregut suau ens anima a enfilar-nos al nucli medieval de Frias. Després de visitar l'enrocat castell i els empedrats carrers, uns quants busquen lloc on dinar i uns quants agosarats, àvids de més cultura, allargant la caminada (5 Km) per visitar Tobera i poder contemplar la bellesa dels salts d'aigua de la "ruta de las cascadas de Tobera". Dinar frec a frec al saltironeix de l'aigua ha sigut tot un plaer.

Per la tarda, la represa de la ruta després de creuar el pont de l'Ebre que ens recorda el de Besalú (Girona), l'herba ens posa a prova. Arribats a destí necessitem paciència per desenganxar les paparres de les cames.

Dissabte 14 de maig. Quintana Martín Galindez – Baños de Sobrón, 24 Km. Allargassada etapa per arribar a la província d'Araba. Etapa dura. Un petit conflicte en l'itinerari ens fa caminar 6 Km de propina. Accelerar el pas ens permet no remullar-nos. Desestimar la bona hospitalitat dels pocs veïns de Sobrón ens ha permès arribar a Baños de Sobrón abans no comences a ploure. Javi, "chicarron del norte" i Margarita, mig catalana de Blanes ens donen acollida a Hotel Durtzi.

Diumenge 15 de maig, Baños de Sobrón – Miranda de Ebro, 22 Km. Etapa dolça. Trobar unes antigues salines en plena muntanya no era d'esperar.

Arribats a Guinicio, els veterans tornen a escapolar-se amb el taxista. Ens esperen a Suzana en plena festa de San Isidro. El "padre Alfredo" ens convida a missa. Acomplert el ritual de descans, amb cervesa inclosa, continuem ruta per arribar a destí.

Dilluns 16 de maig, Miranda de Ebro – Haro, 22 Km.

Ens despertem a toc de WhatsApp. Els recuperats Miquel Angel i Toni, amb la bona companyonia de Xavier i Manel, ens assabenten que estan en ruta per carretera per arribar a Haro i compartir dinar.

San Felices de Bilibio, "patrono de Haro", ens dona ànims per arribar a destí.

El dinar de menú al restaurant Beethoven a Haro ens dona la recompensa.

Dimarts 17 de maig.

Haro, terra de bon vi i de bodegues de renom, mereix una visita cultural. Bodegas CVNE es la escollida.

La cloenda al Restaurante Terete, deixa a tothom satisfet. Ho tornarem a fer.

Pere, Esteve, Miquel Angel, Sebastià, Jordi, Jimi, Tomàs, Ramón, Guillem, Toni, Xavier, Manel, gràcies per ser-hi.

CRÒNICA DEL VIATGE A BORDEUS I L'AQUITÀNIA

Per Guillem Palmer

Tal com estava previst i puntualment a les vuit del matí, el dia 21 de maig, sortirem destí Bordeus i Aquitània els 32 companys i amics inscrits al viatge, acompanyats d'en Marino, conductor de l'autocar i d'en Jaume, el nostre guia i acompanyant.

Tot i que el primer dia de viatge l'ocuparem pràcticament en desplaçar-nos, havíem de fer uns 650 km., no el trobarem excessivament pesat. Abans d'arribar a Castelnau-d'Aud, ciutat on era previst fer el dinar, varem fer dues parades per estirar les cames, fer un mos, beguda i atendre les necessitats fisiològiques.

En arribar al restaurant, a Castelnau-d'Aud, ja ens tenien preparat el "cassoulet", plat típic de la regió, fet amb ingredients com l'ànec, botifarra, carn de porc i faves (són les nostres mongetes). Acabat el dinar i abans de reprendre el viatge tinguérem temps per visitar un tram del Canal de Midi, obra duta a terme durant el regnat de Lluís XIV que uneix la mar mediterrània i l'oceà atlàntic al llarg d'uns 240 kms., construït entre els anys 1666 i 1681 sota la direcció de l'enginyer Pierre-Paul Riquet. Hi intervingueren prop de 12.000 obrers i el seu cost s'elevà a 17 milions de lliures. Una de les motivacions de la construcció era eliminar que els vaixells haguessin de fer la volta per l'estret de Gibraltar amb el corresponent estalvi de temps i alhora eliminar els riscos de la pirateria. La Unesco el va declarar Patrimoni de la Humanitat i a partir dels anys setanta es dedica únicament al turisme.

Reprès el camí, i després de les perceptives parades en ruta, arribarem, a primeres hora del vespre, a Bordeus lloc del nostre destí.

Avui primer dia d'estada a Bordeus fem, acompanyats de la Juli (guia local), una visita panoràmica a la ciutat passant per els jardins públics creats el 1746 com a pulmó de la ciutat amb una superfície de 11 ha., la esplanada Quinconces, que amb 126.000 m2 està considerada la més àmplia d'Europa, Pl. de la Comèdia, Catedral de Sant Andreu, la Grosse Cloche, un dels pocs monuments civils medievals conservats, per on, segons la tradició, passaven els pelegrins cap a Santiago de Compostela.

Després de dinar ens dirigirem a la Cité du Vin, espai de més de 3.000 m2 dedicat a conèixer el món del

vi i la seva història. Es un edifici d'arquitectura singular que ens recorda el vi girant dins la copa. Per acabar la visita ascendirem fins al mirador situat a la setena planta on, a part de gaudir d'una vista panoràmica de la ciutat degustarem una copa de vi. Mereix comentari a part la bodega on s'hi troben vins de tot el món amb preus que van dels pocs euros fins a milers.

El programa del segon dia va ser molt interessant. Amb l'autocar anàrem fins a la Duna de Pilat. Es tracta d'una muntanya que la força del vent i el mar fan avançar o retrocedir, té una alçada de més de cent metres i una llargària de prop de tres kilòmetres i s'hi pot accedir per una escala amb més de cent graons o bé grimpant per la sorra. Un cop arribat al cim les vistes són espectaculars podent observar com l'oceà Atlàntic entra o surt de la bassa segons la marea sigui alta o baixa.

La nostra ruta continuà fins la ciutat d'Arcachon ciutat d'estiu famosa per les seves construccions de tots els estils i alhora famosa per els seus cultius d'ostres que no podien faltar en el nostre dinar.

De retorn a Bordeus anàrem a la Plaça de la Borsa on hi ha el mirall d'aigua més gran de món de prop de 3.500 m2., el gruix de l'aigua d'uns dos centímetres que cobreix la superfície reflexa els edificis de la plaça fent que la visió es vagi modificant segons la incidència que hi té la llum del dia. Al ben mig de la plaça hi trobem la Font de les tres Gràcies.

Comencem el darrer dia amb un programa d'allò mes atractiu. Visitem el poble de Saint Emilion, a un centenar de kilòmetres de Bordeus. Es tracta d'una vila de carrers drets i estrets amb el terra empedrat i classificat per la Unesco com a Patrimoni de la Humanitat. Gaudeix d'un patrimoni molt singular que es una església excavada sota terra dedicada al patró Saint Emilion. El poble és ple d'establiments dedicats a la venda de vins, la majoria d'ells ofereixen el producte de la collita pròpia, a preus raonables, tot i que també s'hi poden trobar productes d'alta qualitat i de preus en consonància.

Tomats a Bordeus visitem les Piscines de la Llum, avui un espai de música i so. En el seu dia fou una base marítima que durant la segona guerra mundial donava serveis als submarins alemanys. Es una edificació espectacular de més de 42.000 m2. de superfície, distribuïts en onze espais d'un centenar de metres de llargada, una vintena d'amplada i una dotzena de fondària, a part hi havia els tallers, magatzems, allotjaments, etc. Durant la nostra visita es projectaven dos documentals un dedicat a Venècia i l'altre al pintor Sorolla.

Avui empenem el retorn a Barcelona, abans però cal fer una parada a la capital de la indústria aeroespacial europea, Toulouse, terra occitana. A l'hora convinguda ens trobem amb la guia local i amb ella comencem la visita a la ciutat. Ens fa veure que hi ha uns edificis de color vermell i d'altres més blanquinosos; en aquets darrers, amb la pretensió d'imitar els

marbres blancs de Paris, s'hi barrejaven materials per aclarir el color del fang. També ens fa veure que la retolació dels carrers és en francès i en llengua occitana. Fem un recorregut pel casc antic passant pel capitol, seu actual del ajuntament, la universitat, l'església de Sant Serni i ens aturem a l'església dels jacobins. La particularitat d'aquest recinte es que les columnes que aguanten les voltes estan al mig de la nau i l'altar major està situat al centre de la nau recolzat lateralment. En el seu dia l'espai es dividia en dos sectors separats per un envà, d'una banda el que ocupava la comunitat i l'altre pel poble.

Amb aquesta darrera visita seguim el nostre viatge de retorn a Barcelona on arribem, després de les percepcions aturades, a quarts de nou del vespre, del dia 25 de maig, tal com estava previst.

Per concloure, i referent al viatge en si, es pot dir que tant el conductor com el guia acompanyant varen estar atents a qualsevol qüestió o suggeriment i, en els àpats, es va procurar que en el menú s'inclogués algun producte de la regió tals com: ostres, ànec i els seus menuts, formatges, foie, galtes al vi, paté de campagne o confit tot regat amb una copa de vi. No es pot acabar aquesta crònica sense mencionar l'esperit de col·laboració i bona harmonia que va regnar durant tot el viatge cosa que agraïm profundament.

ASSEMBLEA GENERAL MARÇ 2022

El dia 30 de març vam celebrar la nostra Assemblea anual ordinària, amb una assistència presencial de 78 socis i 6 amb vot delegat. És per nosaltres una gran assistència. Dins l'acte es va fer el lliurament de les plaques commemoratives dels 50 anys d'entrada a Caixa Catalunya, que, des de sempre, ha estat l'acte més emotiu per a tots nosaltres. Per causa de la Covid, es van ajuntar els entrats els anys 1971 i 1972, amb un total de 18 socis homenatjats. Al final l'esmorzar que vam compartir, va donar lloc a poder gaudir d'un nou retrobament personal i fer petar la xerrada com cal.

LLIURAMENT DE PLAQUES

Jordi Bastida Sala

Enric Belenguier García

Salvador Cormand Rabassa

Josep Deu Pascual

Manel Fernandez García

Salvador Jené Villagrasa

Francesc Llop Sunyer

Josep Lluís Martino Sánchez

Alejandro Paloma Murga

Francesc Reig Riera

Fidel Gangonells Borràs

Jaume Gasol Huch

Ramón Perernau Borralleras

Joan Porta Vicente

Manel Prenafeta Martinez

Eusebi Serrano Soler

Benet Tomàs Tió